

न्यायिक जाँचबुझ आयोगदेखि शोक बिदाको निर्णय

यसैगरी, मन्त्रिपरिषद् बैठकले अधिल्ला प्रधानमन्त्री

यही भदौ २३ र २४ गते भएको जेनजीहरूको प्रदर्शन उग्र बन्दै गएपछि ओलीले राजीनामा दिएका थिए । त्यसपछि गत शुक्रबार पूर्वप्रधानन्यायाधीश सुशीला कार्की अन्तरिम सरकारको प्रधानमन्त्री बनेकी थिइन् । उनले सोमबार पहिलो चरणमा तीन मन्त्री थपेर मन्त्रिपरिषद् विस्तार गरेकी थिइन् ।

प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले मन्त्रिपरिषद्मा छानीछानी राम्रा मान्छे ल्याउने बताएकी छन् ।
सोमबार उनी नेतृत्वको अन्तरिम सरकारको पहिलो मन्त्रिपरिषद् बैठकपछि पत्रकारले सोधेको प्रश्नमा उनले मन्त्रिपरिषद्को पूर्णताबारे हतार नगर्नेको भनी हुन् ।
‘किन आफैनुहुन्छ ? छानीछानी रोजेकी हो र ?’ राम्रा मान्छे ल्याइहाल्छौं नि !’, प्रधानमन्त्री कार्कीले सक्षिप्त जवाफ दिँदै भनिन् ।

कारागारबाट भागेका थप
तीन कैदी भ्यापामा पक्राउ

त्यस्तै नेपालको कारागारबाट
भागेर भारत पुगेका एक भारतीय
नागरिकलाई भारतीय प्रहरीले पक्राउ
गरेको छ ।

भागेका जबरजस्ती करणी मुद्दाका कैदी कन्काई नगरपालिका ४ वसने ४५ वर्षीय बलबहादुर राईलाई नियन्त्रणमा लिइएको हो । राईलाई आइतवार दिउँसो २:२० बजे उनका छोरा कविन राईले जिल्ला प्रहरी कार्यालय भक्तपुरमा ल्याई बुझाएका थिए । यसअघि भुम्का कारागारबाट भागेका चारजना कैदी भक्तपुरमा पक्राउ परेका थिए । उता भुम्का कारागारबाट फरार भएका भोजपुर टेम्केमैयुङ गाउँपालिका ९ बसने ६१ वर्षीय जयबहादुर राई आइतवार बिहान ११:५५ बजे भोजपुर नगरपालिका ६ मा पक्राउ परेका छन् ।

गरेको छ ।

आइतवार बिहान ६ बजे भारत किशनगंजको सुखानीमा नेपालबाट भारततर्फ जाँदै गरेका भारत सितार्मन हाजिपुर घर बताउने अन्दाजी बर्ष २२का नवलकिशोर नाम बताउने व्यक्तिलाई नेपालको कारागारबाट भागेको हुनसक्ने शंका लागेर भारतीय प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको हो । उनलाई इलाका प्रहरी कार्यालय केचनामा बुझाइएको छ ।

त्यस्तै भुम्का कारागारबाट भागेका आफ्नै कैदी भूपामा पक्राउ परेका छन् ।

जेनजीको आन्दोलनका क्रममा भदौ २४ गते भुम्का कारागारबाट यसैबीच भुम्का कारागारबाट भागेर घर पुगेका एक कैदीले आफ्नै घाँटी रेटेर आत्महत्या गर्ने प्रयास गरेका छन् । भुम्का कारागारबाट भदौ २४ गते भागेका लागुऔषध मुद्राका कैदी सुनसरी बराहक्षेत्र वडा नं.७ धिमालको बस्ने २८ वर्षीय ईश्वर थापाले आइतवार राति ११:३० बजे दाउले आफ्नै घरमा आफैले घाँटी रेटेका हुन् । घाइतेलाई उपचारको लागि आफन्तले बी.पी. कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान धरान लगेका छन् ।

भुम्का कारागारबाट भागेका एक हजार ५ सय ७५ जना कैदी बन्दीमध्ये १ हजार २ सय ९७ जना आफ्नै फरार रहेका छन् ।

गोपालको निधनले परिवारलाई मात्र
होइन, देशलाई दुखेको छ

- लक्ष्मी उप्रेती

मेचीनगर । भ्रष्टा अर्जुनधारा- ११ लक्ष्मीधापका
८४ वर्षीय वनपति र ७६ वर्षीया गुणमाया
सेडाईका आँखाबाट अझै आँसु बग्ने रोकिएको
छैन । देशभर प्रदर्शन भएको 'जेनेरेशन जेड'
(जेनजी) नवपुस्ताको आन्दोलनमा ३९ वर्षीय
छोरा ज्ञानेन्द्र सेडाई (गोपाल)को मृत्युसँगै
सेडाई दम्पतिको बुट्टेसकालको सहरा गुमेको
छ । उनको यो मृत्युको खबरले भ्रष्टा र सेडाई
परिवारलाई मात्र होइन, देशलाई दुखेको छ ।

सेढाई दम्पतीका पाँच सन्तानमध्ये गोपाल कान्छा सन्तान थिए । दुई छोरामध्ये जेठाको परिवार अहिले अमेरिका बस्ने गरेका छन् । तीन छोरीहरु आ-आफ्नै घरमा छन् । यसकारण बुद्ध-बुद्धा आमाबाबु हेर्ने दायित्व कान्छा छोरा गोपालको थाप्नोमा थियो । जेनजीका नवपुस्ताले सामाजिक सञ्जालमाथिको प्रतिबन्ध फुकुवा, भ्रष्टाचारको अन्त्य र सुशासनको मागसहित २३ भदौबाट शुरु गरेको प्रदर्शनले भापा समेत चुप थिएन ।

यही प्रदर्शनका क्रममा प्रहरीले चलाएको गोली लागेर २४ भदौमा भाषाको बिर्तामोडमा गोपालले वीरगति प्राप्त गरे । इलाका प्रहरी कार्यालय बिर्तामोडमा भएको फडभामा जाँ घाटेर भएका थिए । प्रहरीले चलाएको गोली उनको छातीमा लागेको थियो । दिउँसो ४ बजेतिर गोली लागेका सेढाई सडकमै ढलेका थिए । उपचारका लागि बीएण्डसी अस्पताल पुर्‍याउँदा उनको मृत्यु भइसकेको थियो । सेढाई जेन जुन पुस्ताले गरेका अन्तोलनमा भाषामा मृत्यु हुने पहिलो युवा हुन् । इलाका प्रहरी कार्यालय बिर्तामोड र बीएण्डसी लगभग दुई सय मिटरको दुरीमा रहेका छन् ।

गोपालको मृत्युले सेडाई दम्पतिले एउटा सन्तान र बुढेसकालको सारामात्र गुमाएनन्, रातको अभावमा अस्पतालको वेडमा छटपटाइरहेका सयौँ विरामीहरूको एउटा रक्तदाता गुम्यो । समाजले एउटा अनुभवी, मिथनसार मुढाभाषी, सरल स्वभाव, धार्मिक तथा सामाजिक र असल समाजसेवी गुमायो । थुप्रै योग साधकहरूले असल र अनुभवी गुरु गुमाए । गोपाल निर्यामित रक्तदाता र एक असल सामाजिक अभियन्ता पनि थिए । नेपाल रेडक्रस सोसाइटी शाखा भानुषाका अध्यक्ष लोचनराज ढकालले विर्तामोडमा आन्दोलनको क्रममा शहीद भएका गोपाल

नियमित रक्तदाता र एक असल सामाजिक अभियन्ता रहेको बताए ।

उनी योग सिकाउँथे, योग गुरु थिए । उनको निधनले गाउँ शोकमा डुब्यो । आज उनको सिङ्गो गाउँ नै शोकमग्न छ । अहिले उनका गाउँलेहरु भन्छन् - 'छोरा मारे, सहारा खोसे ।' अविवाहित छोरा गोपालको विवाहका लागि सेढाई परिवारले कुरा चलाउँदै थियो । उनी पनि

परिवारको आग्रहलाई स्वीकार गर्दै विवाहका लागि तयारी नै थिए । राम्रो बन्धुको खोजीमा थियो उनको परिवार । तर, प्रहरीको गोलीले गोपाल ढलेसँगै सेडाई दम्पतिको बुहारी भित्र यात्रे र स-साना नाति नातिना खेलाउने इच्छा र रह्र पनि अचुरै रह्यो । 'भाइको विवाहको कुरा चल्दै थियो, उसले आफैले पनि केटी हेर्दै थियो' दिदी तुलसा सेडाईले भनिन्- ' तर,भनेजस्तो बधु भेटिएको थिएन ।' अब बुद्ध -बुद्धा आमा बाबुसहित सेडाई परिवारलाई असल बुहारी र खुसी दिने उनको सपना सँधैँका लागि सपना नै रह्यो ।

२०४३ साल भदौ २८ गते तेह्रथुम जिल्लाको तत्कालीन ह्वाकु गाँसिस - ५ विसापानीमा जन्मेका गोपाल साँदेरिङ हक्की स्वभावका थिए । 'मेरो कान्डो भाइ साँदेरिङ हक्की स्वभावका थिए' दिदी तुलसा सेटोलाई भनिनु, 'कसैमाथि कसैले अन्याय अत्याचार गरेको उनलाई 'एटर्की' भन पार्ने थियो, त्यसको विरुद्धमा ऊ बोली हाल्थ्यो, त्यसकारण पनि हरेक मान्छेका लागि भनेर कसैलाई न विभाउने ऊ आँखाको नानी थियो ।' २२ गते काठमाडौँमा भएको घटनाले भाइ निककै स्तब्ध बनेको उनले बताइन् ।

दिनभरि रुदै माथ्रि थियो । आमाले धेरै सम्झाउनु भयो । तर, उनको मन मानेन । २४ गते विहान उनले निर्यातमय योग कक्षा चलाउनु गते । त्यसपछि फर्केर घर आएलगत्तै गाई दुहुने काम गरे ।

लागि शनिश्चरे लगे । दही चिउरा र केरा उनलाई
मनपर्ने खाजा थियो । त्यो पनि खाए । त्यसपछि
विहान ११ बजेतिर रक्तदान गर्ने भन्दै महानन्द
चोकतर्फ लागे । 'नजा बाबु नजा भनेर आमा
धेरै सम्झाउनु भयो,'- दिदीले अबरुद्ध गलामा
भनिनु- 'आमा तपाईंको छोरा मर्ने, केही हुँदैन,

❖ बाँकी पृष्ठ ४ मा

एमालेकालाई बढी,कांग्रेसकालाई मध्यम,राप्रपा
र माओवादीकालाई कम क्षति

भापा(प्रस)। जेनजी आन्दोलनका क्रममा भापाका ५१ जना नेताको घरमा आक्रमण हुँदा सबैभन्दा धेरै नेकपा एमालेका नेता कार्यकर्ताहरूले क्षति व्यहोर्नु परेको छ ।

त्यसपछि नेपाली कांग्रेसका नेता कार्यकर्ताको निजी सम्पत्तिमा क्षति भएको छ भने राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी र माओवादीका नेता कार्यकर्ताहरुले कम क्षति	केपी ओलीदेखि लिएर वडा अध्यक्षमा जितेका कार्यकर्तासम्म छन् । त्यस्तै कांग्रेसमा महामन्त्री विश्वप्रकाश शर्मदेखि लिएर वडा अध्यक्षमा
---	---

व्यहोरेका छन् । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीलगायतका पार्टीका नेता कार्यकर्ताहरुको केही पनि भएको छैन ।	जितेका कार्यकर्तासम्म पेका छन् । जेनजी आन्दोलनका क्रममा घर र सवारी साधन तोडफोड तथा आगजनीमा परी क्षति व्यहोरे
---	---

जिल्लाका ५१ जना नेता कार्यकर्ताहरुको घरमा एमालेका नेता कार्यकर्ता निकै छन् । दमकमा एमाले

निर्णयसमेत गरेको छ ।

त्यस्तै भूपा जिल्लाभित्र रहेका सार्वजनिक , निजी र संस्थागत सम्पत्तिको आगजनी र तोडफोड सम्बन्धमा प्रशासनसँग उपलब्ध भएका तथ्य प्रमाणका आधारमा यथाशिघ्र कारबाही अगाडी बढाउन माग गरेको छ ।

आगजनी र तोडफोडमा संलग्न व्यक्तिहरुको फोटो र भिडियो आधिकारिक रुपमा यथाशिघ्र प्रशासनलाई उपलब्ध गराउने र सार्वजनिक तथा निजी सम्पत्तिमा जुनसुकै बहानामा आगजनी , तोडफोड र लुटपाट गर्ने , भद्दाकाउने प्रत्यक्ष तथा अप्रत्यक्ष रुपमा संलग्न

अध्यक्ष केपी शर्मा ओली, निवर्तमान भौतिक
पूर्वाधार मन्त्री देवेन्द्र दाहाल, एमाले केन्द्रीय सदस्य
तथा भापा इन्चार्ज रोमनाथ ओली, केन्द्रीय सदस्य
गोविन्द थापा, प्रदेशसभा सदस्य होमबहादुर थापा
दमक वडा नं. १ का वडाध्यक्ष हरिप्रसाद न्यौपान
दमक ३ नं. वडाध्यक्ष नविन बराल, एमाले केन्द्रीय
सदस्य रमिण के. कोइराला, केन्द्रीय सदस्य एवम्
मेचीनगर उपमेयर मिना उप्रेती, केन्द्रीय स्तलाहका
सदस्य विष्णु प्रसाई, मेचीनगर मेयर गोपालचन्द्र
बुढाथोकी, प्रदेश सदस्य श्रीप्रसाद मैनाली, मेचीनगर
वडा नं. १२ का वडाध्यक्ष मधु निरौला, गौरादहमा
एमाले स्थाई कमिटी सदस्य तथा मुख्यमन्त्री
हिक्मतकुमार कार्की, केन्द्रीय सदस्य दिपक कार्की
गौरादहका मेयर छत्रपति सुवेदी, उपमेयर जलवर्षा
राजवंशी गौरादह वडा नं. ३ का वडाध्यक्ष दिलीप
भण्डारी, वडा नं. ७ का वडाध्यक्ष बलराम खरेल,
, कन्काई मेयर राजेन्द्र पोखरेल, कन्काई वडा नं.
३ का वडाध्यक्ष युवराज चौलागाई वडा नं. ७
का वडाध्यक्ष भिष्मभुषण सिटौला, एमाले जिल्ला

❖ बाँकी पृष्ठ ४ मा

हुने र सहयोग गर्ने व्यक्तिहरूलाई कानुनको दायराभित्र ल्याउन जोडदार माग गर्ने निर्णय गरिएको छ । जिल्ला समन्वय समितिका प्रमुख विश्वनाथ बरालको अध्यक्षतामा भएको बैठकमा जिल्लाका सबै पालिकाका प्रमुख र उपप्रमुखहरूको उपस्थिति रहेको थियो ।

भापापमा विभिन्न सरकारी कार्यालयहरू, प्रहरी कार्यालयहरू, जिल्लाका १५ पालिकामध्ये हर्लिदवारी र शिवसताक्षीबाहेक १३ वटै स्थानीय तहका कार्यालय, जिल्लाका दर्जनौ वडा कार्यालयहरूमा आगजनी, तोडफोड र लुटपाट भएको छ ।

सम्पादकीय

निष्पक्ष छानविन होस्

जेनजी आन्दोलनको मर्म बिसंन हुँदैन । समाज र सरकारमात्र होइन आन्दोलनकारी पनि आआफ्नो सुखेधन्दामा लाने र शासन पुरानै चरित्र र बाटाबाट अगाडि बढ्ने हो भने दुर्भाग्य हुनेछ । अनि केही वर्षपछि फेरि यस्तै विप्लव, वितण्डा र विध्वंस दोहोरिनेछ । यस दुश्चक्रबाट देशलाई मुक्त गर्न चाहने हो भने अहिलेको सरकारले मौका पाएको छ । यसअघिको सरकार र नेताहरूप्रति जनमानस किन क्रुद्ध भयो भन्ने राम्ररी बुझेर शासकहरूले आफ्नोमात्र होइन मातहतको पनि आचरण शुद्ध राख्न सक्नुपर्छ । सार्वजनिक सेवा लिन पुगेका नागरिकले फेरि आलटाल र ढिलासुस्ती भोग्न वा घुस दिन परेका खण्डमा परिवर्तन कम्तीमा त्यस नागरिकका लागि निरर्थक हुनेछ ।

यस्तै, आन्दोलनका नाममा भए गरिएका दमन र अपराधमा उन्मुक्ति दिइयो भने राज्यमा दण्डहीनता पनि कायमै रहनेछ । यसपटक अपराधीले उन्मुक्ति पाए अर्कोपटक यस्तै अपराध दोहोरिँदा पनि दण्ड दिने नैतिक अधिकार राज्यले गुमाउँछ । नेपाली समाजलाई दण्डहीनताको दुश्चक्रबाट मुक्त नगर्दासम्म लोकतन्त्र सही अर्थमा संस्थागत हुने छैन ।

पहिलो जनआन्दोलनपछि न्यायाधीश जनार्दन मल्लिकको अध्यक्षतामा गठित न्यायिक छानविन आयोगको प्रतिवेदन कार्यान्वयन गरिएको भए सायद २०६२/२६३ पनि न्यायाधीश कृष्णजङ्ग रायमाझीको नेतृत्वमा छानविन आयोग गठन गर्नुपर्ने अवस्था नै हुने थिएन । अपराध गरेपछि सजाय भोग्नुपर्छ भन्ने स्थापित भएमा धेरै कुर्ममा प्रवृत्त हुन हिचकिचाउने थिए ।

अहिले पनि निहत्था युवा प्रदर्शनकारीमाथि अन्धाधुन्ध गोली प्रहार भएको छ भने आन्दोलनका नाममा राष्ट्रिय सम्पत्तिमा आगजनी, लुटपाट तथा तोडफोड गरिएको छ । उद्यमी व्यवसायीलगायत धेरै राजनीतिक व्यक्तिको सम्पत्ति पनि तोडफोड, लुटपाट र आगजनी भएको देखिन्छ । यी सबै क्रियाकलाप प्राकृतिक न्यायका दृष्टिबाट पनि दण्डनीय अपराध भएकाले तिनमा संलग्न हुने सबै अपराधी हुन् ।

संयोगले यसपटक दण्डहीनताको दुश्चक्र तोडिने आशा र सम्भावना दुवै बढाएको छ । प्रधानमन्त्री सुशीला कार्की कानुन व्यवसायी हुँदै सर्वोच्च अदालतको प्रधान न्यायाधीश भइसकेकी विधिवेत्ता हुन् । शान्ति सुव्यवस्था कायम राख्ने मुख्य जिम्मेवारी भएको गृह मन्त्रालयमा पनि अभ्यासरत कानुन व्यवसायी नै नियुक्त भएका छन् । न्याय चरितार्थ हुन दण्डहीनताको अन्त्य हुनैपर्छ भन्ने यथार्थ यिनीहरूले नै आत्मसात नगरे कसले गर्ने ?

दमन र विध्वंसको उच्चस्तरीय न्यायिक छानविन आयोग गठनमा विलम्ब गर्न नहुने मूल कारण प्रमाण नष्ट हुने जोखिम हो । यस्तै ढिलो भएमा अपराधीहरू भाग्ने जोखिम पनि हुन्छ । अहिले अधिकांश घटनाका प्रमाण अपराधीहरू आफैँले वा अरू प्रयोगकर्ताले सामाजिक सञ्जालमा प्रस्तुत गरेका छन् । तत्काल छानविन थालिएमा कम्तीमा त्यस्ता प्रमाण सक्तलन गर्न सहज हुनेछ । ढिलो गर्दा प्रमाण लोप हुने अवस्था भयो भने त्यसको कलत्त अहिलेको सरकारले बोक्नुपर्नेछ ।

• कृष्णहरि बाँस्कोटा

विश्वमा हाल पाका मानिसहरूको जनसंख्या १३ प्रतिशत रहेको अनुमान छ । नेपालमा १० प्रतिशत जति छन् । तर भविष्यलाई नियाल्दा अबको २५ वर्षपछि विश्व जनसंख्यामा ज्येष्ठ नागरिकको अंश २१ प्रतिशत पुग्ने छ । नेपाल अबको ३० वर्षपछि एजेड सोसाइटीमा प्रवेश गर्ने छ । विश्वमा ज्येष्ठ नागरिकलाई नगद भत्ता, खाद्य सामग्री, पोषणयुक्त खाना, औषधी उपचार, आवास, धारा, बत्तीको शुल्क छुट, जीवन बिमा, दिवा सेवा केन्द्र, वृद्धाश्रमलगायतका अनेकौँ सुविधा प्रदान गर्ने मुलुकहरूको कमी छैन । हामीकहाँ दिइएको चार हजार भत्ता र केही स्थानीय तहले दिएका सामान्य सुविधाबाहेक ज्येष्ठ नागरिक अभावमा बाँच्न बाध्य छन् ।

कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको इटालीमा १६ प्रतिशत, फ्रान्समा १४ प्रतिशत तथा भारतमा चार प्रतिशत बजेट सामाजिक सुरक्षामा छुट्टे याइन्छ । नेपालमा कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको करिब दुई प्रतिशत बजेट विनियोजन भएको छ । हामीले स्कुल र कलेजको पाठ्य सामग्रीद्वारा बुढेसकालका आफन्तलाई गरिने सेवा र स्वयम् यो उमेर पुग्दा जिउने कला सिकाउन ढिला गर्नु हुँदैन । हालको सामाजिक संरचनालाई हेर्दा छोरा छोरीको कमाइमा आशा गर्नुपर्ने बुबाआमाका लागि ती सन्तानको मासिक कमाइको १० देखि २५ प्रतिशत अंश पाउने कानुन निर्माणमा हिचकिचाउनु हुँदैन । ज्येष्ठ नागरिकका परिवारलाई वृद्धावस्था व्यवस्थापन र स्याहार सुसारको तालिम प्रत्येक वडामा दिने प्रबन्ध गर्नु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिकको सम्पत्तिमा उहाँहरूले नै आफूखुसी पाउनु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिकसम्बन्धी स्रोत केन्द्रको स्थापना र प्रोफाइल तयार गरी उनीहरूको क्षमता राष्ट्रनिर्माणमा उपयोग गर्नु पर्छ । यसका

नेपालको संविधानले सबै नागरिकलाई रोजगारीको हक सुनिश्चित गरेको छ । यो नागरिकको मौलिक हक हो । यस्तो हकको प्रचलनका लागि ऐन जारी भएको छ । यस ऐनमा प्रत्येक नागरिकलाई रोजगारी प्रदान गरिने, सो नभएमा एक सय दिनको रोजगारीको प्रत्याभूति दिने, सो पनि नभए वर्षमा ५० दिनको रोजगारी बराबर क्षतिपूर्ति दिने व्यवस्था छ । यो एकप्रकारको बेरोजगार भत्ता नै हो । यसैसँग सम्बन्धित

लागि ज्येष्ठ नागरिकसम्बन्धी तत्कालीन, मध्यकालीन र दीर्घकालीन रणनीति तय गर्नु पर्छ ।

ज्येष्ठ नागरिक मुलुकका निधि हुन् । यी देवतुल्य पुजनयोग्य छन् । पाका उमेरको महत्त्व दर्साउने पङ्क्ति पढ्न सकिन्छ, 'जब पुग्यो साठी, अनुभवपूर्ण साथी । जब पुग्यो सत्तरी, सिपमा बढोत्तरी । जब पुग्यो असी, जीवनमा हाँसीखुसी । जबपुग्यो नब्बे, मनोबल गजब्बे । जब पुग्यो सय, जीवन देवमय ।' मैले कतै पढेको थिएँ, जापानमा ६०/८० वर्ष समूहलाई अत्यधिक उत्पादनशील उमेर मानिन्छ । ८० वर्षपछि मात्रै मान्छे वृद्धभत्ता खान योग्य हुन्छ । हामीकहाँ ज्येष्ठ नागरिकसम्बन्धी ऐनले ६० वर्ष माथिकालाई ज्येष्ठ नागरिक भनिन्छ । २०५१ सालमा ७५ वर्षलाई वृद्ध भत्ता दिइयो । यो क्रमशः घटेर ७० वर्ष र ६८ वर्षमा आयो । हाल ७० वर्षमा कायम गर्न सिफारिस भएको छ ।

हाल नेपालमा ६८ वर्ष माथिका ज्येष्ठ नागरिकलाई मासिक चार हजार रुपियाँ भत्ता प्रदान गरिएको छ । यसमा दोहोरो सुविधामा रोक लगाइएको छ । नब्बे वर्षमुनिका सबैलाई यस्तो भत्ता लिन राष्ट्रिय परिचयपत्र अनिवार्य गरिएको छ । सबैको भत्ता बैङ्कबाट प्रदान गरिएको छ । बेवारिसे, विपन्न, बेसहारा खुला आकाशमुनि सडकमा वा वृद्धाश्रममा छन् । तिनको नागरिकता छैन । तिनले भत्ता पाएका छैनन् । विपन्न, अनपढ र दुर्गमस्थानमा बसेको कारण जन्म मितिमा गडबड भई भत्ता पाउनबाट वञ्चित छन् । यस सन्दर्भमा ज्येष्ठ नागरिकले भोग्नु परेका कठिनाइ अनगन्ती छन् । यिनको सम्बोधनमा विलम्ब गर्नु हुँदैन ।

नेपालको संविधानले सबै नागरिकलाई रोजगारीको हक सुनिश्चित गरेको छ । यो नागरिकको मौलिक हक हो । यस्तो हकको प्रचलनका लागि ऐन जारी भएको छ । यस ऐनमा प्रत्येक नागरिकलाई रोजगारी प्रदान गरिने, सो नभएमा एक सय दिनको रोजगारीको प्रत्याभूति दिने, सो पनि नभए वर्षमा ५० दिनको रोजगारी बराबर क्षतिपूर्ति दिने व्यवस्था छ । यो एकप्रकारको बेरोजगार भत्ता नै हो । यसैसँग सम्बन्धित

भई रोजगारीको न्यूनतम दर हाल मासिक १७ हजार पाँच सय तोकिएको छ । यही रकम बराबर विपन्न, असहाय र बेवारिसे ज्येष्ठ नागरिकले भत्तावापत पाउन सके तिनको जीवन केही हदमा सहज हुने थियो । यथार्थमा तिनलाई मासिक भत्ताभन्दा पनि अनिवार्य रूपमा आश्रममा राख्न सके उतम हुने थियो ।

हामी सबैले बुझ्नेकै कुरा हो, उमेर बढ्दै गएपछि रोग थपिँदै जान्छ र उपचार खर्च बढ्छ । उमेर पाको हुँदै गएपछि एकल महिला वा पुरुष हुने सम्भावना आउँछ, जसले तनाव बढाउँछ र रोगले च्याप्छ । उमेर ढल्कँदै गएपछि हिँडडुल गर्न, दिशापिसाब गर्न नसकी ओझ्यान परिन्छ र सुसारे आवश्यक पर्छ । जसलाई तलब दिनु पर्छ । जति उमेर पाको भयो, परिवारमा उति नै नयाँ जन्म थपिँदै जान्छ, यसले चाँडपर्वमा दक्षिणा दिनुपर्ने मानिसको संख्या बढाउँछ । हाम्रो धर्म संस्कृति अनुसार उमेर पाको हुँदै गएपछि विभिन्न पूजाआजा गर्नु पर्छ । यसका लागि पैसाको जरूरत पर्छ । यसरी पैसाको आवश्यकता बढ्दै जान्छ तर आफूले कमाउन सक्ने क्षमता क्षीण हुँदै जादा ज्येष्ठ नागरिक भत्ता वृद्धिको आशा गर्नु स्वाभाविकै हो । उसो त आफूले जवान रहँदा राष्ट्र, समाज र परिवारलाई पुर्‍याएको योगदानको कदरस्वरूप यस्तो भत्ता अधिकारकै विषय हो । साथै, जवान उमेरमा रोजगारी गर्दा तिरेको कर फिर्ता माग गरेको पनि हो । यो नागरिकप्रति राज्यको दायित्व पनि हो ।

यिनै प्रसङ्गमा ज्येष्ठ नागरिकलाई मासिक भत्ता उमेरका आधारमा बढी दिनुपर्ने मान्यता अधि सादँ आएको छु । साथै, सबै मासिक तलब सुविधा पाउनेले वर्षमा एक पटक चाडपर्व खर्च पाउने गरेका छन् । यो सुविधा पनि ज्येष्ठ नागरिकलाई उपलब्ध गराउनु पर्छ । यसका लागि स्रोतको कुनै अभाव छैन । विगत २५ वर्षदेखि कसैको पनि दाबी नरहेको र कुनै कारोबार पनि नभएको बैङ्क र वित्तीय संस्था एवं बिमा कम्पनीमा रहेको बेवारिसे रकमलाई मात्रै ज्येष्ठ नागरिक कोष खडा गरी सारी

दिने हो भने यो वृद्धि हुने खर्च स्वतः धानिने छ । यसको अलावा प्रचलित व्यवस्था अनुसारको सोसल कर्पोरेट रेस्पोन्सी बिलिटीको रकम यस प्रयोजनमा उपयोग गरे पनि स्रोत पुग्ने देखिन्छ । यस्ता वैकल्पिक स्रोत अनगन्ती छन् । सर्वप्रथम, यो संवेदनशीलताको बुझाइ र इच्छाशक्तिको मात्रै खाँचोतर्फ सबैको ध्यान आकर्षित गर्न चाहन्छु ।

केन्द्रीय र प्रदेशस्तरीय अस्पतालमा ज्येष्ठ नागरिकको उपचारको विज्ञ चिकित्सकसहितको उपकरण, वाई र बेडको व्यवस्था गर्नु पर्छ । सय शै्यामाथिका सबै अस्पतालमा जेरियार्टिक वाई खडा गर्नु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिकलाई आवश्यक मल्टी भिटामिन र क्याल्सियम वितरण गर्नु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिकलाई सञ्चय र प्रदेश सरकारले सबै उपचारमा सरकारी र सामुदायिक अस्पतालमा निःशुल्क र निजी अस्पतालमा कम्तीमा ५० प्रतिशत छुटमा सेवा पाउने व्यवस्था गर्नु पर्छ । स्थानीय तहले पनि विविध सुविधाको अतिरिक्त निःशुल्क एम्बुलेन्स सेवा, प्रत्येक वर्ष रुघाखोकीविरुद्धको भ्याक्सिन, मल्टी भिटामिन, अपहेलनाविरुद्धको नियमित अनुगमन, ज्येष्ठ नागरिकको स्याहार गर्ने परिवारलाई सम्पत्ति कर, बहाल करमा छुट दिने प्रबन्ध गर्नु पर्छ ।

ज्येष्ठ नागरिकको हालको एक लाखको बिमालाई क्रमशः पाँच लाख र १० लाख तुल्याउनु पर्छ । आर्थिक रूपमा विपन्न, बेसहारा, बेवारिसे तथा विविध कारणले घरबारविहीनका लागि अनिवार्य रूपमा निःशुल्क वृद्धाश्रमको व्यवस्था गर्नु पर्छ । आमज्येष्ठ नागरिकको भेटघाट, अनुभवको आदानप्रदान, मनोरञ्जलगायतका लागि ज्येष्ठ नागरिक दिवा सेवा केन्द्र स्थापना गर्नु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिकलाई मनोरञ्जन एवं शारीरिक योगा तथा व्यायाम गर्नका लागि ज्येष्ठ नागरिक वाटिका/पार्कको स्थापना गर्नु पर्छ । एकीकृत आरोग्य आश्रम खोल्नु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिक मिलन केन्द्र, ज्येष्ठ नागरिक चौतारो सञ्चालनमा ल्याउनु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिक ग्राम निर्माण गर्नु पर्छ ।

कुनै ज्येष्ठ नागरिकले व्यवसाय वा स्वरोजगार गर्ने भए कम्तीमा पाँच लाखसम्मको सरल ब्याजदरको ऋण दिने गरी ज्येष्ठ नागरिक च्यालेन्ज फन्ड खडा गर्नु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिकलाई प्राइम लोकेसनमा व्यवसाय गर्न अनुमति दिनु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिकले व्यवसाय गर्न सक्ने गरी बैङ्क र बिमा कम्पनीसँग सहजीकरण गर्नु पर्छ । यससम्बन्धी हालको नीतिलाई ज्येष्ठ नागरिकमैत्री तुल्याउनु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिकलाई कानुनले सार्वजनिक यातायातमा दिएको छुट सुविधालाई कार्यान्वयनमा ल्याउन सार्वजनिक यातायातका चालक र सहयोगीलाई तालिम दिनु पर्छ । सरकारका भौतिक संरचना ज्येष्ठ नागरिक मैत्री तुल्याउनु पर्छ । अन्तरपुस्ता ज्ञान र सिप हस्तान्तरणका लागि इच्छुक र योग्य ज्येष्ठ नागरिकलाई स्कुल र क्याम्पसमा कक्षा लिने र उचित पारिश्रमिक पाउने प्रबन्ध गर्नु पर्छ । कुनै ज्येष्ठ नागरिकले पिपेचडी वा एमफिल गर्छु भनेमा छात्रवृत्ति दिने र उनीहरूले तयार गरेको पुस्तक मूल्याङ्कन समितिले उपयोगी ठहर गरेमा साभ्ना प्रकाशन वा एकेडेमीले प्रकाशन गरिदिने प्रबन्ध हुनु पर्छ ।

ज्येष्ठ नागरिकलाई हवाईजहाजमा पनि विशेष छुटको प्रबन्ध गर्नु पर्छ । यसका लागि हालको छुट सुविधामा आधारभूत रूपमै सुधार गर्नु पर्छ । घडेरी प्लटिड गरी बिक्री गर्ने र अपार्टमेन्ट बिक्री गर्नेले ज्येष्ठ नागरिकलाई क्रससिन्डिमा सुविधा दिनु पर्छ । बैङ्कको निक्षेपमा ज्येष्ठ नागरिकलाई कम्तीमा एक प्रतिशत बढी ब्याज दिनु पर्छ ।

यसै गरी, ज्येष्ठ नागरिकमध्येबाट अनुकरणीय काम गर्नेलाई बर्सेनि प्रतिव्यक्ति १० लाखका दरले पुरस्कृत गर्नु पर्छ । ज्येष्ठ नागरिकमाथि हुने दुर्व्यवहारविरुद्ध आवश्यक कानुनी सल्लाह तथा परामर्श दिन सहजै पहुँचका हेल्पलाइन स्थापना गरी पीडकमाथि सजायमा कडाइ गरी ज्येष्ठ नागरिकको मर्यादित रूपमा बाँच्न पाउने हकको सुनिश्चितता गरिनु पर्छ । यसरी इतिहासको धरोहरका रूपमा रहेका ज्येष्ठ नागरिकलाई मुलुकले सम्मान गर्ने र केही सेवा सुविधा वृद्धि गर्ने कुरामा हामी सबै उदार मनका साथ प्रस्तुत हुनु पर्छ ।

सामाजिक सद्भाव अपरिहार्य

नागरिकको धन जलेको छ, तन जलेको छ । अभ्र बढी मने जलेको छ । जेनजी आन्दोलनका माग यथार्थपरक, सहज र सरल नै थिए । मुख्यतः सामाजिक सञ्जाल बन्द गर्न नहुने, भ्रष्टाचार अन्त्य गरी मुलुकमा सुशासन कायम गर्नुपर्ने, सरकारी कामकारबाही पारदर्शी र सरलीकृत गरिनुपर्ने, नातावाद तथा कृपावाद अन्त्य गरिनुपर्ने जस्ता माग थिए । यी माग त

बहतर जनाको मृत्यु भएको छ, सयौँ घाइते भएका छन् । हजारौँ सवारीसाधन तथा सयौँ सार्वजनिक भवनमा क्षति पुर्‍याइएको छ । सिंहदरबार, सर्वोच्च अदालत, राष्ट्रपति निवास, मन्त्री निवासलगायतका अत्यन्तै संवेदनशील क्षेत्रमा आक्रमण भएको छ । यसै गरी उपत्यकामा मात्र नभई देशभर प्रदेश तथा स्थानीय तहका संरचनामा पनि

र पदलिप्साको जुन प्रवृत्ति देखिन्छ, त्यसले राजनीतिमा पुस्तान्तरण हुन सक्ने र राजनीतिक दलभित्रको आन्तरिक लोकतन्त्र संस्थागत हुन सक्ने । असन्तुष्टि जसरी बढ्दै गयो र त्यसविरुद्ध जेनजी पुस्ता सडकमा आए । नेपालको समग्र अवस्था अत्यन्त तरल र अन्धकारमा पुर्‍याएको छ । समाजमा त्रास र अस्थिरता खडा गरेको छ । सच्चा नागरिकको मन रोएको छ, सरकारी तथा निजी सम्पत्तिलाई खरानी बनाइएको छ । तर भौतिक सम्पत्ति तथा पूर्वाधार त, जुन कुनै सरकार आए पनि आवश्यक हुन्छ, तिनीहरूलाई मास्नु हुँदैन ।

बेथिति चिर्ने र चिरकालसम्म सकारात्मकता दिलाउने भनेको शिक्षा हो । यस्तो शिक्षा पनि नागरिक शिक्षा हो । जबसम्म नागरिकमा सुभ्रबुभ्र,

संयमता, समझदारिता, सहिष्णुता र नागरिक कर्तव्यको बोध हुँदैन, तबसम्म हाम्रा हरेक संरचना विवेकी बन्दैनन् । राजनीतिक नेतृत्व, प्रशासनिक नेतृत्व वा व्यावसायिक नेतृत्व सचेत हुनु जरुरी छ । यी सबैलाई मजलजल गर्ने भनेको नागरिक समाज हो । यस्तो विषम परिस्थितिमा पनि समस्यासँग जुध्नका लागि जिउघनको सुरक्षा, पारिवारिक सुरक्षा, छरछिमेक तथा टोलको सुरक्षाका लागि अनौपचारिक नागरिक निगरानी समूह बन्नुपर्ने हुन्छ । नयाँ बनेको सरकार अनि सरकारलाई के कसरी जीवन्तता दिन सकिन्छ भनेर

आगजनी भएको छ । यसबाट नेपाल धर्ती र नेपाली मन निकै मर्माहत भएको छ । यसले सिर्जना गरेको क्षति खर्बौँ भएको सामान्य आकलन गर्न सकिन्छ भने ज्यान गुमाए, घाइते भएकाहरूको पीडाको कुनै मूल्य नै छैन । यस्तो परिस्थिति किन आयो ? यस्तो परिस्थितिको पूर्वआकलन किन गरिएन ? सिंहदरबार तथा राष्ट्रपति निवासमा आगजनी हुँदा पनि नियन्त्रण किन हुन सकेन भने प्रश्न आमसर्वसाधारणमा उठेका छन् ।

मूल प्रश्न भनेको राजनीतिमा सत्तालिप्सा

नेपालमा पछिल्लो समयमा विकसित घटनाक्रम निकै अकल्पित र दुःखदायी छन् । निहत्था युवाको मृत्यु भएको छ, धेरै मानिस घाइते भएका छन्, आगजनी, लुटपाट, तोडफोड र ध्वंसका धेरै घटना भएका छन् । जनघनको अपूर्णीय क्षति भएको छ । अर्थतन्त्रको ढाढै भौँच्चिएको छ । यसै पनि चालु खर्चमा धान्न नसकेको अर्थतन्त्रमाथि खर्बौँको भार थोपरिएको छ । विकास निर्माणका आयोजना अलपत्र बन्ने अवस्थामा छन्, महँगो र बेथितिले नागरिक पिल्सिएका छन् ।

नेपाल र नेपालीजन मात्र होइन, बहुसंख्यक

• रघुराम पराजुली

मानिस सामाजिक प्राणी हो । नागरिक हुनका लागि नागरिक गुणले पूर्ण हुनु पर्छ । मानवीय क्रियाकलाप, प्रकृति र विविध घटनाक्रमद्वारा सिर्जित हुन्छ समाज । यही समाजका उपज मुलुकको शासन सत्तामा पुग्ने ब्यक्ति हुन् । जस्तो सामाजिक परिवेशबाट दिक्षित तथा प्रशिक्षित हुन्छ, सोही अनुरूपका चरित्र नागरिकमा सिर्जना भएको हुन्छ । सुख शान्ति, अमन चयन तथा उन्नति अवर्गीत तथा समृद्धि सबै नागरिक सचेतना र सामाजिक प्रतिविम्ब हुन् । जस्तै खराब अवस्था पनि नागरिकको समन्वय र सहकार्यबाट पार गर्न सकिन्छ भन्ने सन्देश विश्व समुदायलाई दिलाउने गरी मुलुक र नागरिकको हितमा काम गर्नुपर्ने हुन्छ ।

नेपालमा पछिल्लो समयमा विकसित घटनाक्रम निकै अकल्पित र दुःखदायी छन् । निहत्था युवाको मृत्यु भएको छ, धेरै मानिस घाइते भएका छन्, आगजनी, लुटपाट, तोडफोड र ध्वंसका धेरै घटना भएका छन् । जनघनको अपूर्णीय क्षति भएको छ । अर्थतन्त्रको ढाढै भौँच्चिएको छ । यसै पनि चालु खर्चमा धान्न नसकेको अर्थतन्त्रमाथि खर्बौँको भार थोपरिएको छ । विकास निर्माणका आयोजना अलपत्र बन्ने अवस्थामा छन्, महँगो र बेथितिले नागरिक पिल्सिएका छन् ।

नेपाल र नेपालीजन मात्र होइन, बहुसंख्यक

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस्

www.pratidindaily.com

● सामाजिक क्षेत्रमा सफलता मिलेछ ।